

**zaaknummer 2011T327**

**27 juli 2012**

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

mevrouw **[naam]**,  
geboren op [datum],  
wonende te [plaats],  
hierna te noemen: klaagster,  
juridisch adviseur: mr. N.A. Viellevoye-Geers, advocaat te Nijmegen,

tegen:

**[naam]**,  
geboren op [datum,]  
de persoon over wie geklaagd wordt,  
hierna ook te noemen: aangeklaagde,  
als (onbezoldigd) diaken vallend onder het gezag  
van het Aartsbisdom Utrecht.

**1. De procedure**

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 18 augustus 2011. Op 9 november 2011 is bij de griffie een verweerschrift ingekomen van de advocaat van aangeklaagde, mr. R.P. Baetens.

Op 12 maart 2012 heeft de Klachtencommissie geoordeeld dat aangenomen moet worden dat de functie van diaken in dit geval binnen de reikwijdte van het vereiste kerkelijk functioneel verband valt, zodat klaagster in zoverre ontvankelijk is in haar klacht.

Op 27 april 2012 heeft de griffie van de Klachtencommissie aanvullende stukken ontvangen van klaagster.

Op 25 juni 2012 heeft te Utrecht een (tweede) zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klaagster is verschenen en werd bijgestaan door haar juridisch adviseur en door mevrouw drs. [naam], vertrouwenspersoon.

Aangeklaagde is verschenen met zijn echtgenote en werd bijgestaan door zijn advocaat. Klaagster en aangeklaagde zijn afzonderlijk van elkaar gehoord en hebben hun standpunt toegelicht, elk in aanwezigheid van de beide juridisch adviseurs.

## **2. De klacht**

2.1. Klaagster heeft aangeklaagde in 1996 ontmoet in de parochie [naam] te [plaats], waar hij op dat moment als (onbezoldigd) diaken in opleiding werkzaam was. Toen klaagster in 1997 in een crisissituatie verkeerde, heeft aangeklaagde na overleg met zijn echtgenote klaagster in hun privé woonhuis in [plaats] opgenomen. Aangeklaagde heeft klaagster emotioneel, financieel en praktisch ondersteund. Er was sprake van een vertrouwensrelatie die volgens klaagster in toenemende mate een afhankelijkheidsrelatie werd, waarin aangeklaagde haar seksueel heeft misbruikt.

Het seksuele misbruik heeft zich gaandeweg in de periode tussen 1997 en 2007 ontwikkeld. Het bestond – samengevat – onder meer uit strelingen en zoenen, en voorts uit orale, vaginale en anale seksuele handelingen. In 2007 heeft klaagster de contacten met aangeklaagde en diens familie langzaam verbroken. In februari 2011 realiseerde zij zich dat zij seksueel misbruikt is en heeft zij een klacht ingediend bij de Klachtencommissie.

2.2. Klaagster ondervindt nog steeds dagelijks grote spanning die veroorzaakt wordt door een mogelijke confrontatie met aangeklaagde in de parochie, bij familie of elders in haar woonomgeving. Zij worstelt met schaamte en schuldgevoel, waardoor ze ernstig belemmerd wordt in de uitoefening van haar werk als voorgangster. Ze is bang haar geloof te verliezen. Sinds 12 mei 2012 is klaagster in haar functie van pastoraal werkster volledig arbeidsongeschikt.

2.3. Klaagster beoogt met haar klacht erkenning door aangeklaagde en het bisdom te bereiken. Zij wenst voorts excuses te ontvangen voor het haar aangedane onrecht en leed. Verder wenst klaagster te bereiken dat aangeklaagde uit zijn ambt van diaken wordt ontslagen. Klaagster wil bovendien in aanmerking komen voor financiële compensatie.

## **3. Het verweer**

Aangeklaagde heeft in zijn verweerschrift allereerst gesteld dat, hoewel hij klaagster heeft leren kennen in zijn functie als diaken in opleiding, zijn hulp aan haar niet is aan te merken als diaconale hulp. Zijn diaconale taken bestaan uit het voorgaan in diensten en het bezoeken van en praktische hulp bieden aan zieke mensen binnen de parochie. De hulp die hij aan klaagster heeft geboden, was vooral praktisch van aard en is volgens aangeklaagde te vergelijken met de hulp die hij ook biedt aan zijn zoon, zijn schoonzus of zijn buurman. Aldus concludeert aangeklaagde dat geen sprake is geweest van pastorale hulp jegens klaagster, zodat haar klacht niet-ontvankelijk zou moeten worden verklaard.

Indien en voor zover de klacht wel ontvankelijk zou worden verklaard, stelt aangeklaagde dat de klacht ongegrond is. Aangeklaagde ontkent nadrukkelijk dat er ooit enig seksueel contact is geweest tussen hem en klaagster. Daarvoor is ook geen enkel ondersteunend bewijs.

Hij betwist tevens dat er ooit sprake is geweest van een afhankelijkheidsrelatie tussen hem en klaagster. Aangeklaagde is zeer verbolgen over de klacht die tegen hem is ingediend en wenst dat zijn naam in ere wordt hersteld.

## **4. De beoordeling**

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie

seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Zoals hiervoor reeds aangehaald, heeft de Klachtencommissie in haar eerdere advies van 12 maart 2012 geoordeeld dat aangenomen moet worden dat de functie van diaken in dit geval binnen de reikwijdte van het vereiste kerkelijk functioneel verband valt, zodat klaagster in zoverre ontvankelijk is in haar klacht.

Niettemin is de Klachtencommissie thans van oordeel dat aangeklaagde weliswaar aanvankelijk in zijn functie van diaken de zorg voor klaagster op zich heeft genomen, maar dat de hulp die hij en zijn echtgenote nadien gedurende lange tijd aan klaagster hebben geboden niet als diaconale hulp kan worden beschouwd. Naar haar oordeel moet deze veeleer worden aangemerkt als privé hulp aan iemand die zij via de parochie hebben leren kennen. Het opnemen van klaagster in de privé woning van aangeklaagde en zijn echtgenote, het klussen in haar woning en tuin en de financiële ondersteuning tijdens klaagsters studie zijn naar het oordeel van de Klachtencommissie niet specifiek voor de functie van diaken en ook niet op één lijn te stellen met de diaconale hulp die aangeklaagde doorgaans aan parochianen biedt. De relatie tussen klaagster enerzijds en aangeklaagde en zijn echtgenote anderzijds heeft zich meer ontwikkeld tot een vriendschappelijke relatie. Voorts - dit ten overvloede - is door klaagster niet aannemelijk gemaakt dat hier sprake was van een zodanige afhankelijkheidsrelatie dat deze tot de door klaagster gestelde gebeurtenissen heeft geleid. Indien binnen deze relatie al sprake was van enige afhankelijkheid van klaagster ten opzichte van aangeklaagde dan bestond deze naar de mening van de commissie in de privésfeer.

4.3. Gezien het bovenstaande zal de Klachtencommissie klaagster dan ook alsnog niet ontvankelijk verklaren in haar klacht jegens aangeklaagde.

Derhalve kan buiten beschouwing blijven of de door klaagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.4. Klaagster heeft nog aangeboden om haar spreid op DNA van aangeklaagde te laten onderzoeken om te bewijzen dat sprake is geweest van een seksuele relatie.

De commissie zal aan dat aanbod voorbij gaan nu de vraag of seksueel contact al dan niet heeft plaatsgevonden niet relevant is. De commissie is immers van oordeel dat -zo er hier al sprake is geweest van seksueel contact - dit niet heeft plaatsgevonden tijdens de vervulling van een kerkelijke functie. .

## 5. Het advies

De Klachtencommissie verklaart klaagster niet ontvankelijk in haar klacht.

Dit advies is vastgesteld op 27 juli 2012 door mr. B.F. de Poorter, voorzitter, drs. A.M. van Beelen en mr. A.M.T. Denekamp-Mulder, leden, bijgestaan door mr. C.A. Murray, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Aartsbisschop van Utrecht, aan aangeklaagde en aan klager verzonden.